

MILAREPA

Berwaldhallen 1st October 2008
Swedish Radio Symphony Orchestra
Conductor: Michael Güttler

Dagens Nyheter 19/10/08

After the introductory sounding of the gong the cellos begin a line, which is curved in a hint of the oriental, before the brass section opens up an almost Sebelian scenery. The denser parts are interrupted by more thinly covered areas, sparkling with harp, celesta and vibraphone in a shamelessly romantic vision. Gradually this becomes more powerful until the piece eventually dies away in a pastoral theme, coloured by bells and gongs. An exciting orchestral poem presented with care by The Swedish Radio Symphony Orchestra lead by the young conductor, Michael Güttler.

Thomas Anderberg

Svenska Dagbladet 19/10/08

The impression as a whole was of a great and beautiful billowing carpet of sound impregnated with mysticism.

Lars Hedblad

Stockholm Museum of Music: Johannes Jansson, portrait concert.

Dagens Nyheter 4.3 1997

Concentrated simplicity

MOST SURPRISING was the forty minutes long "Divertimento Sacro", performed by the dancer, Karin Schmidt and the Danish LIN-Ensemble. Suddenly one found oneself in a magic box. The dancer's costume, created by Marta Cicionesi, could have belonged to a Greek goddess of war or an Indian dancer; flames of red taffeta, grey shreds of ashes and all the stars of the firmament. This is where Jansson excels, a concentrated simplicity, accentuated by the dancer's slow motion. The adapted piano gave out a sound like a sitar and the clarinet was angled down into it, perhaps as a way of mourning the woman. A sensitive interpretation of a fascinating piece of music.

Eva Welander

Svenska Dagbladet 5.3 1997

A composer with depth and an unusual inner glow

The deepest impression was made, however, by the complex Third String Quartet, completed in 1993 and permeated with a remarkable light well expressed by The Lysell Quartet, and especially the piano trio from 1989, written for and here played by Stockholm Arts Trio with a truly burning

intensity. The Trio brought to mind a jungle-like garden with strongly rooted, tense first and last movements but also vulnerable, rippling foliage, all of this transcended by exquisite melodies. It is clear that Johannes Jansson is a composer with an unmistakable message: under the complicated and partly unfamiliar surface there is a depth and an unusual inner glow.

Jan Kask

Critics on the portrait-cd, "The Silver Call" (Phono Suecia)

Gramophone May 1998

Strongly influenced by the Indian writer Sri Aurobindo, Johannes Jansson (b.1950) combines warmly expressive gestures with spontaneous approach to form. The Third Quartet impresses with its harmonic clarity. Jansson's musical personality...is certainly a sympathetic and engaging one.

Richard Whitehouse

Metro 6/3/98

A highly interesting collection of works by Johannes Jansson, a Stockholm composer who is probably unknown to most people. Jansson has amongst other things spent lengthy periods of time in India and most of the compositions on this album have in some way a connection with his experiences there. The expansive orchestral work "The Mutation of Death", with its hypnotic power and its surging character, is most impressive.

Mikael Carlsson

Books and audio-visual media April 1998

Johannes Jansson, born in Stockholm but living in Skania, South Sweden, is a composer who followed his own paths and found a niche in which he is pretty much alone. At an early stage he nurtured an interest for Indian literature and philosophy, and has for long periods of time lived in India. He found his modes of expression in the oriental conception of time and sound-values, and he has composed music with beautiful, tranquil and spiritual progressions – works admired by many, even though he has never elbowed his way to make them well-known. Now, when Phono Suecia presents a CD-portrait of him, one has included works composed between 1973 and 1993, varying from chamber music for solo flute to the piano piece "The Nightingale" and two of the songs in "The Silver Call". Also there is the third String Quartet (The Lysell Quartet) and the orchestral song, "The Mutation of Death". All of these are sincere and meaningful and performed with great care and understanding.

Stig Jacobsson

Svenska Dagbladet 9/3/98

Johannes Jansson (born 1950) is influenced at an early stage of his lengthy visits to India..... "The Mutation of Death" is the largest work on the CD. Lena Selinder is soloist and Owein Arwel

Hughes conducts Malmö Symphony Orchestra in this most beautiful piece, almost half an hour in length. The strength of the piece is mainly in the shimmering interaction between the human voice and the many shades of the orchestral palette.

Hans-Gunnar Peterson

Dagens Nyheter March 1998

.....On the other hand this elastic form can be just what the composer intends; he is inspired by Indian philosophy and musicianship and searches other paths than those normally followed.

Thomas Anderberg

Arbetet Nyheterna 23/3/98

Moments of fresh and pure beauty.

Lennart Bromander

Neue Musikzeitung 7-8/98

Träumerisch

Das Schaffen des 1950 geborenen Johannes Jansson ist eher untypisch für seine schwedische Herkunft. Die sanfte Flexibilität, atmosphärische Leichtigkeit und die Wonnen flüchtiger Klangschönheit wirken oft mediterran inspiriert.

Sein Orchesterklang scheint mehr von französischen Vorbildern als von nordischen Traditionen auszugehen. Jansson, der zurückgezogen in der Nähe von Malmö lebt, ist ausgeprägter Impressionist, beweglicher Luftgeist und zugleich Beschwörer kontinuierlichen Stimmungszaubers. Alles ist (frei-)tonal ausgehört und unterliegt ständigem modulatorischem Wechsel, der nicht Drängende Unruhe verbreitet, sondern naturhaft changiert wie Vorüberziehende Wetter.

Jansson hat ein reiches Gespür für harmonische Farbwerte, aber auch für instrumentale Kombinationen, die bis ins (seltene) Fortissimo hinein fragil bleiben. Es ist eine träumerische feinzeichnende Musik, oft plötzlich am Rande des Stillstands, überwiegend pastellfarben und im unaufdringlich Figurativen befruchtet von Janssons intensiver Indien-Erfahrung – stets das Schöne erstrebend und das Gewalttätige meidend. Hauptwerk ist die 1985 vollendete "Mutation of Death" für Orchester mit Sopran-Vocalise, ein lichtdurchflutetes Tongedicht von nobler Kantabilität (sehr kultiviert Sopranistin Lena Selinder, in einer Live-Aufnahme)

- herrlich, ein potentieller Vocalise-Klassiker! Stilistisch eigentümlich klingt das melismatisch durchrankte, 1990-93 entstandene, technisch anspruchsvolle Streichquartett, ausgezeichnet dargeboten vom Lysell Quartett.

Weniger überzeugend agiert der Baryton in den Aurobindo-Gesängen "The Silver Call" mit Klaier, deren extreme einfache, reduzierte Faktur auch Kleinere Schwächen gnadenlos entblösst. Um so aussergewöhnlicher gelingen der Flötistin Anna Norberg die Frühen Stücke für Soloflöte aus dem Jahre 1973. Der Begleittext ist informativ, die Aufnahmetechnik ordentlich bis sehr gut.

Christoph Schlüren

MILAREPA

Berwaldhallen den 1.10. 2008
Sveriges Radios Symfoniorkester
Dirigent: Michael Güttler

Dagens Nyheter 19.10.08

Efter det inledande gongslaget drar cellogruppen upp en linje som böjs av med en antydd orientalism, innan blåset öppnar ett närmast Sebelianskt landskap. Mellan de tätare partierna ligger glesare bevuxna ytor där det gnistrar av harpa, celesta och vibrafon i en skamlöst romantisk vision. Efterhand blir det allt kraftfullare innan stycket dör ut i en pastoral, färgad av klockor och gongar. En spännande orkesterdikt, som framfördes med omsorg av Radiosymfonikerna under den unge dirigenten Michael Güttler.

Thomas Anderberg

Svenska Dagbladet 19.10.08

Helhetsintrycket blev en stor vacker böljande klangväv impregnerad av mystik.

Lars Hedblad

MUSIK MUSEET STOCKHOLM: PORTRÄTTKONSERT JOHANNES JANSSON

Tonsättare med djup och ovanlig inre glöd / Svenska Dagbladet 5 mars 1997

Starkast verkade emellertid den innehållsrika tredje stråkkvartetten, fullbordad 1993 och genomsyrad av ett märkligt ljus som väl tillvaratogs av Lysellkvartetten och i synnerhet den stort upplagda pianotrion från 1989, skriven för och nu spelad av Stockholm Arts Trio. Trion erinrade om en tätbevuxen trädgård, rymmande såväl kraftfullt rotade, förtätade yttersatser som sårbara, fluktuerande lövverk, alltsammans överflyglat av undersköna cantilenor. Trions medlemmar Dan Almgren, violin, Torleif Thedén, violoncell, och Stefan Bojsten, piano, var här alla i toppform.

Jan Kask

Koncentrerad enkelhet / Dagens Nyheter 4 mars 1997

Mest överraskade det 40 minuter långa ”Divertimento sacro”, framfört av dansaren Karin Schmidt och danska Lin-ensemblen. Plötsligt hade man hamnat i en magisk låda. Kostymen av Marta Cicionesi kunde ha tillhört en grekisk krigsgudinna eller en indisk danserska: eldslågor av röd taft, grå askflagor och himlavalvets alla stjärnor. Här kom det bästa med Jansson fram, en koncentrerad enkelhet som accentuerades av dansarens slowmotion. Det preparerade pianot klingade likt en sitar och klarinetten riktades

ner i flygeln, kanske för att begråta kvinnan. En lyhörd tolkning av ett fascinerande stycke musik.

Eva Welander

RECENSIONER: PORTRÄTT CDn "THE SILVER CALL" (Phono Suecia)

Gramophone maj 1998

Påtagligt influerad av den indiske författaren Sri Aurobindo, kombinerar Johannes Jansson (f.1950) innerliga uttrycksfulla gester med ett spontant närmande till form. Stråkkvartett no 3 imponerar med sin harmoniska klarhet. Janssons musikaliska personlighet...är otvivelaktigt sympatisk och engagerande.

Richard Whitehouse

Metro 6.3.-98

Högintressant samling med uttrycksfulla verk av Johannes Jansson, en Stockholmskomponist som troligen är okänd för de flesta. Jansson har bland annat under längre perioder vistats i Indien, och de flesta kompositionerna på det här albumet har på ett eller annat sätt med hans erfarenhet där att göra. Expansiva orkesterverket "The Mutation of Death", med sina hypnotiska krafter och sitt böljande tonspråk, är mest imponerande.

Mikael Carlsson

Böcker & AV-media april -98

Stockholmsfödde skåningen Johannes Jansson (f. 1950) är en tonsättare som gått sina egna vägar och hittat en nisch i vilken han är tämligen ensam. Han intresserade sig tidigt för indisk litteratur och filosofi, och har i långa tider varit bosatt i Indien. Han fann sina uttrycksmodeller i den orientaliska tidsuppfattningen och klangvärden, och har komponerat musik med vackra stillsamma andliga tongångar – verk som funnit många beundrare, även om han aldrig använt armbågarna för att göra dem kända. När nu Phono Suecia presenterar ett CD-porträtt av honom, har man tagit med verk komponerade mellan 1973 och 1993, såväl kammarmusik för ensam flöjt som pianostycket The Nightingale och två av sångerna i The Silver Call. Vidare finns här tredje stråkkvartetten (Lysellkvartetten) och orkestersången The Mutation of Death. Allt är innerligt och, angeläget, och framfört med stor kärlek och insikt.

Stig Jacobsson

Svenska Dagbladet 9.3.-98

Johannes Jansson (f.1950) präglas tidigt av vistelser i Indien... The mutation of Death är det största verket på cd-n. Lena Selinder är solist, Owein Arwel Hughes dirigerar Malmö Symfoniorkester i detta mycket vackra stycke, nästan en halvtimme långt. I hög grad är

styckets styrka ett skimrande växelspel mellan mänsklig röst och de många nyanserna i orkesterpaletten.

Hans-Gunnar Peterson

Dagens Nyheter mars -98

... Å andra sidan kan denna tånjbara form just vara tonsättarens avsikt; han är inspirerad av indiskt tänkande och musicerande och söker andra vägar än de upptrampade.

Thomas Anderberg

Arbetet Nyheterna 23.3.-98

Ögonblick av fräsch, ren skönhet.

Lennart Bromander

Neue Musikzeitung 7-8/98

Drömmande

Johannes Janssons (född 1950) skapande är snarare otypiskt för hans svenska härkomst. Den mjuka flexibiliteten, den atmosfäriska lättheten och förtjusningen i flyktig klangskönhet ger ofta intryck av att vara medelhavsinspirerad.

Hans orkestrering tycks utgå mer från franska förebilder än nordisk tradition. Jansson, som lever tillbakadraget inte så långt från Malmö, är en utpräglad impressionist, livligt sylfidisk och samtidigt frambesvärjare av kontinuerligt förtrollade stämningar. Allt är fritonalt balanserat och är underkastat en ständig modulatorisk växling, som inte sprider någon påträngande oro, utan förändras som växlingar i väderleken.

Jansson har stor talang för harmoniska färgskalor, men även för musikaliska kombinationer, som förblir fragila ända till enstaka fortissimo. Det är en drömmande, gracilt tecknad musik, ofta plötsligt på gränsen till stillastående, övervägande pastellfärgad och i föga påträngande figurationer, befruktad av Janssons intensiva erfarenheter från Indien – alltid eftersträvande det vackra och undvikande det våldsamma. Huvudverket är den 1985 fullbordade "Mutation of Death" för orkester och vokaliserande sopran, en ljusgenomflödad tondikt av frikostig sångbarhet (mycket vårdat av sopranen Lena Selinder, i en live-inspelning) – ypperligt, en potentiell vokalisklassiker! Stilistiskt säreget klingar den melismatiskt slingrande, tekniskt anspråksfulla stråkkvartetten, tillkommen 1990-93, utomordentligt framförd av Lysellkvartetten.

Mindre övertygande agerar barytonen i sångerna till piano av Aurobindo, "The silver Call", vars extremt enkla, reducerade uppbyggnad även obarmhärtigt blottar mindre svagheter. Desto mer enastående lyckas flöjtisten Anna Norberg med de tidiga styckena för soloflöjt från 1973. Medföljande texthäfte är informativt, inspelningstekniken bra till mycket bra.

Christoph Schlüren. Översättning från tyska av Jan Erik Bornlid.